

بسم الله الرحمن الرحيم

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası
Takipçilerinin “Fıkhi” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Tedavinin Hükmü

Ebu Hanife Fevâhala'ya

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Celil emir, vaktinizi bu mazlum ümmet için hayır talep etmek amacıyla gösterdiğiniz yoğun çabadan dolayı şayet soru size ağır gelirse sizden çok özür dilerim... Ancak etraflıca toparlamaya güç yetiremediğim bir husus var ki o da şudur; tedavi olmak vacip mi, mendup mu yoksa başka bir şey mi?... Açıklamanızı rica ediyorum. Allah sizi mübarek kılsın ve sizin elinizle tüm hayır kapılarını açsın.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Sizin sorunuzun cevabı Klonlama kitapçığında geçmektedir; şimdi size, kitapçığın word dosyasının 30-32. sayfalarında tedavinin hükmü hakkında geçenleri aktarıyorum:

[... Hatta hükmü delilden almamız için, tedavi hakkında varit olan delillerin arz edilmesi kaçınılmazdır. Buhari, Ebû Hurayra kanalıyla Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **“Allah şifasını yaratmadığı bir hastalığı da yaratmamıştır.”** Muslim, Cabir İbn Abdullah'tan Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **“Her derdin bir devası vardır. Zira bir derdin devasına ulaşıldığında Allah Azze ve Celle'nin izniyle (bu dertten) beri olunur.”** Ahmed'in Müsnedi'nde İbnu Mesud'un şu merfu hadisi geçmektedir: **“Allah Azze ve Celle şifasını yaratmadığı bir hastalığı da yaratmamıştır. Her kim onu (şifayı) bilirse onu bilmiş olur. Her kim de onu bilemez ise onun cahili olur.”**

İşte bu üç hadiste, Allah Subhanehu'nun yarattığı derdin dermanını da yarattığı, her derdin devası olduğu, devaya ulaşıldığında Allahuteala'nın izniyle derdin beri olacağı, her kim bu şifayı bilirse bunu bileceği, her kim de onu bilmezse onun cahili olacağı haber verilmiştir. Keza bu hadislerde, Allah Subhanehu'nun izniyle derdin şifasına yol açacak olan tedaviye ulaşılması için çaba sarf etmeye teşvik edici olması açısından her derde şifa olacak bir devanın olduğuna dair bir irşat vardır. Zira dert de O'ndan, deva da O'ndan ve şifa da ilahtan değil O'nun izniyledir ki O, derde temas ettiğinde devaya şifa özelliği koymuştur. Bu ise zorunluluk değil bir irşattır.

Ahmed, Enes'ten Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **“Şüphesiz Allah Azze ve Celle derdi yarattığı için devasını da yaratmıştır. O halde tedavi olunuz.”** Ebu Davud ve İbnu Mace, Usame İbn Şerik'in şöyle dediğini rivayet etmişlerdir: Ben Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in yanında iken Arabiler gelerek dediler ki: Ey Allah'ın Resulü tedavi olmalı mıyız? Dedi ki: **“Evet. Ey Allah'ın kulları tedavi olunuz. Şüphesiz Allah Azze ve Celle şifasını yaratmadığı hiçbir dert yaratmamıştır.”** Dolayısıyla ilk hadiste tedaviyi emretmiş ve bu hadiste de Arabiler için tedaviyle ve kullara hitaben tedavi olmalarıyla cevap verilmiştir. Dolayısıyla da Allah, şifasını yaratmadığı hiçbir dert yaratmamıştır. Her iki hadiste de hitap emir sığısıyla gelmiştir. Emir ise mutlak talebi

ifade eder ve kesin bir emir olmadıkça vacibiyeti ifade etmez. Kesinlik ise kendisine delalet eden bir karineye muhtaçtır ve her iki hadiste de vacibiyete delalet eden herhangi bir karine bulunmamaktadır. O halde yukarıda geçen üç hadis, sırf haber vermek ve irşat etmekten başka bir şey değildir ki bu da iki hadisteki tedavinin talep edilmesini vacibiyet için olmayan bir duruma sokmaktadır. Kaldı ki tedavinin terk edilmesinin caiz olduğuna delalet eden hadislerin varit olması, bu iki hadis üzerinden vacibiyet anlamını kaldırmaktadır. Muslim, Umran İbn Husayn'den Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ أَمَّتِي سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ، قَالُوا: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ، وَلَا يَتَطَبَّرُونَ، وَلَا أَنِي أَصْرَعُ، وَإِنِّي أَتَكْشَفُ، فَادْعُ اللَّهَ لِي، قَالَ: إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكَ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ: أَنِي أُعَافِيكَ “Ben sara oluyorum ve açılıp saçılıyorum. Benim için Allah’a dua et. Ona dedi ki: **Dilersen sabredersin ve senin için Cennet olur. Dilersen sana afiyet vermesi için Allah’a dua edeyim.** Bunun üzerine dedi ki: Sabredeceğim. Ve dedi ki: Ben, açılıp saçılıyorum. Benim için Allah’a dua et ki açılıp saçılmayım. O da dua etti.” İşte bu iki hadis, tedavinin terk edilmesinin caiz olduğuna delalet etmektedir. Zira ilk hadiste, hesapsız olarak Cennete girecek olanlar tanımlanmıştır ki onlar; efsun yapmayanlar, (vücutlarını) dağlamayanlar, yani tedavi olmayıp bilakis işi Rablerine terk edenler ve tüm işlerinde O’na tevekkül edenlerdir. [الرُّقْيَةُ] [Rukâ; efsun yapmak ve [الكِي] [Keyy; dağlamak tedavidir. Nitekim Resul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, efsunla tedaviye teşvik etmiş ve kendisinin buyurduğu üzere Cibrîl O’nu efsunlamıştır: الشِّفَاءُ فِي ثَلَاثَةٍ: فِي شَرْطَةِ مُحَجِّمٍ، أَوْ شَرْبَةِ عَسَلٍ، أَوْ كَيَّْةِ بَنَارٍ، وَأَنْهَى: أَمَّتِي عَنْ الْكِيِّ “**Üç şeyde şifa vardır: Kan aldirmek, bal şerbeti veya ateşle dağlamak ve Ben ümmetimi dağlamaktan nehyediyorum.**” İkinci hadiste ise; Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in siyah kadını, kendisinde var olan saraya sabretmesi ve kendisi için Cennet olması ile Allah'a dua edip sarasına şifa vermesi arasında muhayyer bırakması, tedavinin terk edilmesinin caiz olduğuna delalet etmektedir. Böylelikle bu iki hadis, Arabilere cevap verdiği hadiste ve bundan önceki hadiste varit olan tedavi emrini vacibiyetten sarfetmekte ve Resul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in tedaviye şiddetle teşvik etmesinden dolayı **hadislerde varit olan tedavi emri mendup için olmaktadır.**] Bitti.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 23 Şevval 1442

M. 04/06/2021

Cevaba, Emir'in (Allah onu korusun) web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/4130/>